

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.3.2015 r.
COM(2015) 103 final

2015/0062 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonymi Emiratami
Arabskimi dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych**

UZASADNIENIE

1. TŁO POLITYCZNO-PRAWNE

Rozporządzenie (WE) nr 539/2001¹ wymienia państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizę podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu. Rozporządzenie (WE) nr 539/2001 jest stosowane przez wszystkie państwa członkowskie, z wyjątkiem Irlandii i Zjednoczonego Królestwa.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 509/2014² zmieniło rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 poprzez przeniesienie 19 państw do załącznika II zawierającego wykaz państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego. Tymi 19 państwami są: Dominika, Grenada, Kiribati, Kolumbia, Mikronezja, Nauru, Palau, Peru, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Samoa, Timor Wschodni, Tonga, Trynidad i Tobago, Tuvalu, Vanuatu, Wyspy Marshalla, Wyspy Salomona oraz Zjednoczone Emiraty Arabskie. Przy odniesieniu do każdego z tych państw w załączniku II zamieszczony jest przypis wskazujący, że: „Zwolnienie z obowiązku wizowego ma zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy o zwolnieniu z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta z Unią Europejską”.

Rozporządzenie (UE) nr 509/2014 zostało przyjęte w dniu 20 maja 2014 r. i weszło w życie w dniu 9 czerwca 2014 r. W lipcu 2014 r. Komisja przedstawiła zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji w sprawie umów dotyczących zniesienia wiz z każdym z następujących 17 państw: Dominika, Grenada, Kiribati, Mikronezja, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Samoa, Timor Wschodni, Tonga, Trynidad i Tobago, Tuvalu, Vanuatu, Wyspy Marshalla, Wyspy Salomona oraz Zjednoczone Emiraty Arabskie³. W dniu 9 października 2014 r. Rada wydała wytyczne negocjacyjne dla Komisji.

Zgodnie z motywem 5 rozporządzenia (UE) nr 509/2014 oraz wspólną deklaracją wydaną w momencie przyjęcia, Kolumbia i Peru podlegają szczególnej procedurze, która nakazuje przeprowadzanie dodatkowej oceny przestrzegania odpowiednich kryteriów przez te państwa, zanim Komisja będzie mogła przedstawić Radzie zalecenia dotyczące decyzji upoważniających do rozpoczęcia negocjacji w sprawie umów dotyczących zniesienia wiz z tymi dwoma państwami. Państwa te nie zostały zatem uwzględnione w powyższym zaleceniu skierowanym do Rady.

Negocjacje w sprawie umowy ze Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi (ZEA) dotyczące zniesienia wiz otwarto w dniu 5 listopada 2014 r. w Brukseli. Podczas tego posiedzenia przeanalizowano cały tekst projektu i osiągnięto porozumienie w sprawie wszystkich związanych z nim kwestii. Po szeregu nieformalnych rozmów umowa została następnie parafowana przez głównych negocjatorów w dniu 20 listopada 2014 r.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 509/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 67.

³ COM (2014) 467 z 17.7.2014.

Państwa członkowskie zostały odpowiednio poinformowane podczas posiedzenia Grupy Roboczej ds. Wiz w Radzie w dniu 21 listopada 2014 r.

Dla Unii podstawą prawną umowy jest art. 77 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w związku z jego art. 218.

[...] podpisał/podpisała umowę w dniu [...] w imieniu Unii. Zgodnie z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) TFUE, zgoda Parlamentu Europejskiego na zawarcie umowy została udzielona w dniu [...].

2. WYNIK NEGOCJACJI

Komisja uważa, że cele wyznaczone przez Radę w jej wytycznych negocjacyjnych zostały osiągnięte i że projekt umowy dotyczącej zniesienia wiz może zostać przyjęty przez Unię.

Ostateczną treść umowy można podsumować następująco:

Cel

Umowa stanowi, że obywatele Unii Europejskiej i obywatele ZEA mogą podróżować bez wiz na terytorium drugiej umawiającej się strony przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich obywateli UE w umowie zawarto postanowienie, że ZEA mogą zawiesić stosowanie umowy lub wypowiedzieć umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej i że także Unia może zawiesić stosowanie umowy lub wypowiedzieć umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich.

Szczególną sytuację Zjednoczonego Królestwa i Irlandii uwzględniono w preambule.

Zakres

Zwolnienie z obowiązku wizowego obejmuje wszystkie kategorie osób (posiadaczy paszportów zwykłych, dyplomatycznych, służbowych/urzędowych i specjalnych) podróżujących we wszelkiego rodzaju celach, z wyjątkiem w celu prowadzenia działalności zarobkowej. W przypadku tej ostatniej kategorii każde państwo członkowskie, jak również ZEA mają swobodę nałożenia wymogów wizowych na obywateli drugiej strony, zgodnie z obowiązującym prawem unijnym lub krajowym. W celu zapewnienia jednolitego wprowadzania w życie umowy dołączono do niej wspólną deklarację w sprawie wykładni kategorii osób podróżujących w celu prowadzenia działalności zarobkowej.

Czas pobytu

Umowa stanowi, że obywatele Unii Europejskiej i obywatele ZEA mogą podróżować bez wiz na terytorium drugiej umawiającej się strony przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym. Do umowy dołączono wspólną deklarację w sprawie wykładni tego okresu 90 dni.

Umowa uwzględnia sytuację państw członkowskich, które jeszcze nie stosują w pełni dorobku Schengen. Dopóki państwa te nie staną się częścią strefy Schengen bez granic wewnętrznych, zwolnienie z obowiązku wizowego daje obywatelom ZEA prawo przebywania przez 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu na terytorium każdego z tych państw członkowskich (Bułgarii, Chorwacji, Cypru i Rumunii), niezależnie od okresu obliczanego dla całej strefy Schengen.

Terytorialny zakres stosowania

Umowa zawiera postanowienia dotyczące jej terytorialnego stosowania: w przypadku Francji i Niderlandów zwolnienie z obowiązku wizowego uprawniałoby obywateli ZEA do pobytu wyłącznie na europejskim obszarze tych państw członkowskich.

Deklaracje

Do umowy dołączono inne wspólne deklaracje:

- dotyczącą poinformowania obywateli o treści i skutkach umowy dotyczącej zniesienia wiz oraz powiązanych kwestiach, takich jak warunki wjazdu; oraz
- dotyczącą włączenia Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwijanie dorobku prawnego Schengen.

3. WNIOSKI

W świetle powyższych ustaleń Komisja proponuje, by Rada zatwierdziła, po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, Umowę między Unią Europejską a ZEA dotyczącą zniesienia wiz krótkoterminowych.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a) w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Unii Europejskiej umowę ze Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi dotyczącą zniesienia wiz krótkoterminowych (dalej „umowa”).
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Unii Europejskiej w dniu ... 2015 r. i jest stosowana tymczasowo od tego dnia, z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady/...../UE z dnia [.....] r.
- (3) Umowę tę należy zatwierdzić.
- (4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową, który przyjmie swój regulamin wewnętrzny. Celowe jest wprowadzenie uproszczonej procedury ustalania stanowiska Unii w tym przypadku.
- (5) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz Protokołem w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonymi do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także potwierdzając, że postanowienia tej umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Umowa między Unią Europejską a Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi dotycząca zniesienia wiz krótkoterminowych zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 8 ust. 1 umowy⁴.

⁴ Termin wejścia w życie umowy zostanie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

Artykuł 3

Komisja, przy wsparciu ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Unię we wspólnym Komitecie ekspertów ustanowionym na mocy art. 6 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Unii we wspólnym Komitecie ekspertów dotyczące przyjęcia jego regulaminu zgodnie z wymogami art. 6 ust. 4 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*